

ДВАДЦЯТЬ П'ЯТА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ ДЕНЬ ДЕРЖАВНОГО ПРАПORA УКРАЇНИ

1. Двадцять п'ята річниця незалежності України: досягнення та перспективи День незалежності як чинник консолідації Українського народу

Чергова річниця незалежності України – це не тільки час, коли треба підбити підсумки пройденого країною, але й дата, коли належить дати відповіді на найбільш актуальні питання сучасної доби.

Досягнення Україною незалежності та її залучення до міжнародної системи поділу праці створили якісно нову ситуацію для розвитку української нації – народу з давньою та самобутньою культурою, багатою історією, народу, який має значний потенціал інтелекту і духовності. Історично українська національна свідомість розвивалась переважно в умовах відсутності повнокровної державності, але стійкість духу нації, його здатність до самовідтворення у вкрай несприятливих умовах життя багатьох поколінь зробили можливим проєкт сучасної України як суверенної демократичної держави.

Головний сенс української незалежності полягає в тому, що Україна стала суб'єктом цивілізованого поступу світу.

Виходячи з суті української державності, національні інтереси України слід визначити як розвиток самобутності української нації, забезпечення прав кожної людини й громадянина на власну безпеку, добробут і вільний розвиток своїх творчих можливостей, забезпечення суверенітету та територіальної цілісності держави, життєвого простору українського суспільства в світі та його співробітництва з іншими суспільствами, забезпечення надійної системи національної безпеки та стабільності економічних, соціально-політичних, екологічних і духовно-інтелектуальних засад існування держави.

Суверенітет є такою якістю існування нації, коли вона має змогу розпоряджатись як собою, так і тим майном, територією, що їй належать в силу історичних обставин. Розвиток нації передбачає зміцнення її державного суверенітету, забезпечення її національних інтересів. Зведення нанівець суверенітету, нехтування національними інтересами призводить до розмивання ідентичності нації, вона починає усвідомлювати себе приналежною до чужої держави, і саме так сприймається світовою громадськістю.

Національні інтереси визначаються шляхом виявлення волі народу безпосередньо або через вищі інститути державної влади. Лише в демократичному суспільстві існують надійні гарантії того, що егоїстичні інтереси окремих осіб, соціальних груп, партій не будуть представлені як загальнонаціональні. Різні політичні сили в демократичних суспільствах пропонують громадянам свої уявлення про долю країни та визначають пріоритети в сфері національних інтересів, а отримавши владу, намагаються реалізувати свої політичні програми. Проте, якщо з'ясується, що політика цієї сили суперечить об'єктивним інтересам нації, то ця сила втрачає право на владу. Але неприпустимо, щоб будь-яка політична сила в державі намагалась порушити територіальну цілісність країни або змінити її ідентичність, зламати конституційний устрій, поступитись державним суверенітетом і т. ін. Якщо така антидержавна політична сила все ж таки з'являється, вона становить серйозну загрозу існуванню держави.

Найбільш важливим для кожного народу є його самозбереження – виживання як фізичне, так і духовно-інтелектуальне. Народ, що має свою державність, має більше можливостей захистити себе від зовнішніх загроз та силою забезпечити своє існування. Але, ймовірно, найвищого ступеня внутрішньої консолідації нація досягає тоді, коли вона може зберегти життєздатність навіть за умов відсутності власної державності. Від того, в чому саме суспільство бачить корені своєї єдності, залежить й форма його консолідації.

Суверенітет нації як провідна ознака її ідентичності, за визначенням, або є, або його немає. Він не може бути частковим, не може передаватись іншій державі. Держави як суб'єкти міжнародного права можуть створювати наднаціональні або міжнародні структури й інституції, але вони можуть і скасовувати їх за взаємною згодою. Суверенітет держави завжди має, з одного боку, зовнішній аспект – визнання її іншими державами, з іншого – внутрішній аспект – визнання її власним народом.

Крім політичного аспекту суверенітет держави має також економічний, екологічний і національно-культурний виміри. Економічна залежність від іншої держави може звести нанівець політичну незалежність. Іноді економічний суверенітет трактують як можливість економічної самоізоляції, як зведення до мінімуму зв'язків з іншими країнами. Проте насправді, маєтся на увазі спроможність країни приймати рішення на користь власних економічних інтересів, самостійно визначати свою економічну політику. Екологічний аспект суверенітету полягає в спроможності держави контролювати стан навколишнього середовища й запобігати можливим екологічним катастрофам.

Чорнобильська аварія мала особливо тяжкі екологічні наслідки ще й тому, що влада УРСР була позбавлена права екологічного суверенітету на своїй території. Національно-культурний або духовно-інтелектуальний аспект суверенітету нації є найбільш важливим з огляду на історичну перспективу.

Знецінення національної самобутності, розмивання ідентичності нації, відсутність умов для повнокровного духовного її розвитку призводять до виродження нації та зникнення самої держави. Протягом багатьох років складалась система духовно-культурної та інформаційної залежності України від центральних інституцій імперії, поглиблена в період панування тоталітарної системи. Разом з тим вихід країни в міжнародний інтелектуальний і культурний простір є необхідною умовою виживання нації, реалізації її суверенітету. Україна значною мірою потерпає від того, що у світовому інформаційному просторі вона дуже слабо представлена власними засобами масової інформації.

Ідея консолідації українського суспільства формується сьогодні як ідея такої української державності, в якій можуть бути зацікавлені усі головні ідеологічні течії, що ведуть діалог між собою та діють в інтересах усього українського народу. Саме це забезпечує нині повільне, але послідовне просування по шляху цивілізаційного розвитку.

Виклики, що стоять перед Україною

Магістральним шляхом розвитку українського суспільства є формування соціально орієнтованої, демократичної правової держави, інтегрованої у світове господарство на засадах конкурентоспроможності національної економіки. На цьому шляху Україна має вирішити низку стратегічних проблем:

об'єднання суспільства, формування єдиного гуманітарного простру, прорив до кола найбільш успішних народів світу. Україна має зробити суттєвий крок у вирішенні ключового завдання національного розвитку – *формуванні консолідованого українського суспільства*. Саме гуманітарна політика в нових суспільно-політичних умовах покликана сформувати обрії майбутнього для країни і для кожного громадянина. Українців має об'єднати ідея сильної, демократичної, справедливої України. Українська спільність та ідентичність формуватимуться на засадах громадянства, єдності і культурного розмаїття, широкого діалогу.

демократизація економічних відносин. В економічній сфері демократизація передбачає формування повноцінної інституційної структури ринкової економіки, гарантування захисту та реалізації прав власності, забезпечення рівноправності суб'єктів господарювання. Синхронно з демократизацією економічних відносин, на основі політики лібералізації, мають бути запроваджене прозоре законодавство та утверджене верховенство права як в політичній, так і в економічній сферах.

Успішна реалізація завдань соціально-економічного розвитку держави неможлива без формування відповідного суспільного консенсусу щодо перспектив економічного і соціального розвитку України. На цьому шляху необхідні суттєві кроки, насамперед в частині руйнування державної "монополії" на прийняття рішень та залучення до цього процесу усіх соціальних партнерів, впровадження механізмів відповідальності держави за наслідки управління економікою, забезпечення участі суб'єктів громадянського суспільства у проведенні економічних перетворень;

гуманізація економіки. Нагальним завданням є встановлення прямої залежності між показниками економічного розвитку та рівнем добробуту громадян України. Зростання добробуту має відбуватися не за рахунок перерозподілу, а шляхом забезпечення можливостей реалізації творчого, трудового та підприємницького потенціалу. Предметом першочергової уваги держави має стати всебічний розвиток людського капіталу нації – головної конкурентної переваги країни в сучасному постіндустріальному суспільстві;

ефективна регіональна інтеграція. Загострення конкурентної боротьби на світових ринках змушує країни вживати заходів щодо зміцнення та захисту конкурентних переваг у межах регіональних економічних союзів. Для України ця проблема актуалізується у контексті політики інтеграції до ЄС;

модернізація інфраструктури та реформування ключових секторів економіки. Житлово-комунальна галузь до цих пір є не реформованою. Тому особливу увагу слід зосередити на якісних перетвореннях саме в цьому секторі, зокрема у напрямі удосконалення порядку регулювання тарифів на житлово-комунальні послуги. Кардинальної зміни потребують також підходи до енергоспоживання. Має бути переглянута сама ідеологія формування тарифної і цінової політики в напрямі модернізації основних фондів, зменшення втрат у мережах. Насамперед, це стосується електроенергетики, вугільної галузі, газової сфери. Тут реформи будуть спрямовані, зокрема, на забезпечення незалежності національного регулятора ринку електроенергії. Розвиток цих галузей також неможливий без залучення відповідального та ефективного власника. Потребують глибоких перетворень ринки паливно-енергетичних ресурсів, зокрема ринок вугільної продукції, природного газу.

освоєння нових глобальних регуляторів конкурентоздатності. Враховуючи, що проблема зміни клімату в контексті сучасних умов є справою державної ваги і безпосередньо впливає на стан економіки і національної безпеки України в цілому, слід суттєво посилити цей напрям державної політики шляхом проведення заходів зі скорочення викидів парникових газів, направляючи кошти, що надійшли від продажу квот, відповідно до укладених міжнародних угод; теплової санації соціально важливих об'єктів – шкіл, лікарень, дошкільних закладів; створення внутрішнього вуглецевого ринку в секторах економіки, де це доцільно; активної участі України у міжнародних переговорах зі зміни клімату та у формуванні нових підходів до міжнародної торгівлі квотами на викиди парникових газів з метою збереження найбільш прийнятних умов посткіотських домовленостей.

Україна зробила свій цивілізаційний вибір на користь європейської інтеграції і повинна брати участь в інтеграційних угрупованнях на паритетній основі, досягти європейських показників ефективності виробництва, рівня життя, соціально-економічного розвитку. “Нова хвиля” економічних реформ має стати не менш, а за багатьма напрямками – і більш масштабною, аніж попередні суспільно-економічні перетворення, бути послідовнішою та обґрунтованішою у теоретико-методологічному та суспільно-правовому вимірах, на основі розширення та поглиблення ринкових методів господарювання в більшості сфер економічної діяльності.

Досягнення та перспективи розвитку незалежної України

Відбувається процес формування української національної ідентичності. З часу здобуття незалежності послідовно зростає частка громадян, які добровільно ідентифікують себе з Україною, вважають себе українцями, підтримують політичну самостійність України та пов'язують свої інтереси і надії з її майбутнім. Формується цілісний мовно-культурний простір України. Основою мовної політики стала державна підтримка української мови, утвердження її державності в усіх сферах публічного життя, забезпечення виконання нею всіх функцій, властивих мові як соціальному явищу – з одночасними гарантіями вільного розвитку та використання громадянами України інших мов національних меншин. Поступово відбувається процес формування національної історичної пам'яті.

Національна приналежність громадян України має бути сформована насамперед на засадах спільного громадянства, утвердженні громадянських свобод, побудові консолідованої демократії, створенні умов для повноцінного та гармонійного розвитку культур національних меншин і корінних народів. В умовах формування в Україні єдиної політичної нації, продовження розбудови конкурентної, плюралістичної моделі демократії, що спирається на визнані європейські стандарти, єдиним способом формування ефективної моделі суспільних відносин є національний діалог як основа консолідації суспільства, що має відбуватися довкола держави та її національних інтересів.

Створено фундамент для головних інститутів влади та українського суспільства. На руїнах радянської тоталітарної системи розпочато процес демократизації українського суспільства. Сформовано основні засади українського парламентаризму, інституту президента, багатопартійної системи, громадянського суспільства, сучасної демократичної політичної культури. Конституція України 1996 р. стала основним законом української незалежної, демократичної, правової та соціальної держави. Рівень демократії, політичної конкуренції, свободи слова в Україні є найвищим серед країн СНД, хоча й суттєво поступається європейському.

Сьогодні відбувається повний демонтаж “радянської партоткратичної” системи управління та створюються нові політичні системи, модель яких дозволяла б на практиці втілювати принципи дотримання прав і свобод людини й громадянина, народовладдя, верховенства права, поділу влади, неподільності національного суверенітету.

Продовжено курс на європейську інтеграцію. З часу здобуття незалежності, Україна свідомо здійснила саме той стратегічний європейський вибір, який найповніше відповідає суті національних інтересів нашої держави.

21 березня 2014 року було підписано політичну частину угоди про асоціацію України з Європейським Союзом. Економічну частину угоди було підписано 27 червня 2014 року. Важливою складовою угоди про асоціацію з ЄС є Угода про зону вільної торгівлі між Україною та ЄС. Формат та її наповнення передбачає досягнення максимально глибокої економічної інтеграції на основі домовленостей в рамках двосторонніх переговорів з ЄС.

З цією угодою є сподівання в найближчому майбутньому отримати безвізовий режим. Угода про Асоціацію Україна — ЄС передбачає створення міждержавних органів контролю (Рада Асоціації та комітети Асоціації, призначені Радою). В цих органах будуть представлені українська та європейська сторони на декількох рівнях, в тому числі представники громадянського суспільства. Рішення будуть прийматися за згодою сторін, вони матимуть силу законодавчих актів. В структурах будуть поперемінно головувати європейські та українські представники. Рада та комітет Асоціації будуть скликатися

мінімум 1 раз на рік. Угода про Асоціацію передбачає та зобов'язує обидві сторони сприяти впровадженню європейських правил та стандартів життя в Україні, причому для деяких положень існують конкретні часові рамки.

Для досягнення можливості інтегруватися до внутрішнього ринку ЄС Україна має привести свою систему технічного регулювання у відповідність до європейських вимог, оскільки головними перешкодами торгівлі з ЄС є не імпорتنі тарифи, а технічні бар'єри у торгівлі — вимоги до безпечності та якості продукції, її характеристик, процедури оцінки відповідності.

У довгостроковій перспективі угода має підвищити конкурентоспроможність товарів, що виробляються в Україні, а відтак, підвищити обсяг експорту на всесвітніх ринках. Крім того, зі зростанням якості українських товарів зміцняться позиції національних виробників на внутрішньому ринку. Водночас українські споживачі матимуть доступ до якісніших і дешевших товарів і послуг.

США та країни Європейського Союзу, а також деякі експерти, вважають дану угоду історичним шансом для України стати на шлях демократії та європейських цінностей.

2. День Державного Прапора України

Державний прапор як символ країни є втіленням національної єдності, честі та гідності, традицій державотворення, історії та сьогодення. Під його знаменом українці йшли до проголошення самостійної України, до перемоги.

В усі віки і в усіх народів державний прапор був однією з найвищих і шанованих святинь. Прапор символізував єдність земель і племен, консолідував міста і краї в державу, а духовно й історично близькі етноси – в націю. Під прапором воїни вирушали в похід, з прапором виступали на захист своєї батьківщини, прапор символізував стабільність держави й урочистість тих чи інших всенародних подій, свят, ритуалів.

З проголошенням незалежної України національні символи – гімн, прапор і герб – стали на сторожі утвердження самостійності і суверенітету держави.

Дослідниками історії України встановлено, що ці два кольори – синій і жовтий – були стяговими ще за часів Київської держави. Використання жовтого та блакитного кольорів на прапорах України-Руси простежується від прийняття християнства. У пізніші часи форми, кольори прапорів урізноманітнювалися, з'являлися додаткові зображення і написи.

Синьо-жовте поєднання на українських прапорах відоме з XV ст., коли галицькі полки з такими стягами брали участь у Грюнвальдській битві 1410 року. Подібне сполучення кольорів походить від герба Галицько-Волинського князівства – золотого лева в синьому полі, який з'явився в другій половині XIII ст. Принагідно відзначити, що прапори повсюдно виготовляються, як правило, відповідно до кольорів герба тієї чи іншої землі, країни.

Значний вплив на українське прапорництво мав розвиток козаччини. Наймаючи козаків для воєнних походів, монархи дарували їм клейноди, які пізніше залишилися і використовувалися козаками. Запоріжжя мало і своє власне прапорництво. Велика корогва Запорізької Січі була червона із зображенням на лицьовому боці білого архангела Михаїла, а на зворотному – білого грецького хреста,

оточеного золотими небесними світилами. Запоріжжя дало також початок українському морському прапорництву.

Із занепадом Гетьманщини та приєднанням Центральної і Західної України до Росії та Австрії український прапор зник. Першу спробу створити жовто-синій прапор з двох горизонтальних смуг приблизно такої форми, як тепер, здійснила Головна Руська Рада, яка почала боротьбу за відродження української нації. У червні 1848 року на міській ратуші Львова вперше замайорів жовто-синій прапор.

На початку ХХ ст. у Галичині жовто-блакитний прапор (тобто жовта смуга вгорі, а блакитна – внизу) став прапором західноукраїнського військово-політичного з'єднання Українських січових стрільців, яке рішуче виступало за створення незалежної Української Народної Республіки.

22 березня 1918 року Центральна Рада ухвалила Закон про Державний прапор республіки, затвердивши жовто-блакитний прапор символом Української Народної Республіки. Саме таким, жовто-блакитним, був і прапор, під яким у часи УНР відбувалися масові маніфестації. Влітку 1917 року частина кораблів колишнього Російського чорноморського флоту підняла на своїх щоглах українські жовто-блакитні прапори. За гетьмана П.Скоропадського порядок кольорів змінився, і було затверджено блакитно-жовтий прапор Західноукраїнської Народної Республіки.

Невипадково акцентується увага на порядку розташування кольорів, оскільки тривалий час українські історики та геральдисти не могли зійтися на думці, як саме розташувати їх: жовтий – угорі, синій – унизу, чи навпаки. Особливо загострилася ця полеміка, в якій брали участь відомі українські історики та мистецтвознавці І.Крип'якевич, С.Томашівський, К.Широцький, в 1911 – 1913 рр., коли загострилося й питання відродження української державності, української національної єдності, а відтак і національної символіки. Зрозуміло, що найпотужніше ця боротьба розгорілася в Західній Україні, де почуття українського національного патріотизму та національної гордості завжди були яскраво вираженими. 13 листопада 1918 року сформована у Львові на хвилі національно-визвольної боротьби Українська Національна Рада проголосила державним прапором Західноукраїнської Народної Республіки національний синьо-жовтий прапор. Зауважимо, що державним прапором ЗУНР був уже не жовто-синій, а саме синьо-жовтий. 20 березня 1920 року він був затверджений і на Прикарпатській Русі, тобто Закарпатті, а з 1939 року і на Карпатській Україні, отже, він був ідентичним тому, яким є в наші дні прапор незалежної України. Відтак можна вважати, що справжня історія нашого сучасного державного прапора починається з листопада 1918 року.

В 1945 – 1949 рр. в еміграції виникли непорозуміння між прихильниками блакитно-жовтого і жовто-блакитного порядку поєднання кольорів, що закінчилися постановою Української Національної Ради, яка відзначала, що до остаточного виготовлення державних емблем незалежної влади в Україні національний прапор буде блакитно-жовтий.

Перший прапор УСРР (встановлений у березні 1918 року) був червоний з золотими ініціалами “УСРР” у горішньому червоному накутнику з золотою облямівкою. Такий прапор майорів над будинком уряду України в Харкові, першої столиці України до 1934 року. Після входження до складу СРСР для республіки створено новий прапор, червоний з золотими схрещеними серпом і молотом, супроводженими ініціалами “УСРР”. В 1949 року Президія Верховної Ради УРСР ухвалила прапор з горизонтально розташованих смуг: верхньої – червоного кольору і нижньої – лазурового кольору з зображенням у верхній частині золотих серпа і молота і над ними – червоної п'ятикутної зірки, облямованої золотою каймою.

Червоний колір в державному прапорі України спостерігаємо і в Київській Русі, і в Запорізькій Січі; червоним прапором користувалися і гетьман Б.Хмельницький, і галицькі та буковинські “Січі” 1900 – 1914 років, і Радянська Україна.

Що ж до синьо-жовтого чи жовто-блакитного прапора, то він був оголошений радянською пропагандою “націоналістичним”, ідейно ворожим, і сама наявність такої “націоналістичної” символіки під час якихось зібрань була для комуністичного режиму достатньою підставою, щоб люди, які пропагували дану символіку, опинилися в сибірських таборах.

Питання національної символіки (зокрема прапора) неодноразово порушувалося демократичними силами. На момент проголошення незалежності України національний синьо-жовтий прапор майорів уже над багатьма українськими містами і селами, був установлений у залі Верховної Ради, в липні 1990 року його було піднято на Хрещатику біля будинку Київради. 4 вересня 1991 року після тривалих

дискусій з комуністами прапор було урочисто піднято над будинком парламенту. 28 січня 1992 року Верховна Рада своєю постановою нарешті затвердила синьо-жовтий стяг Державним прапором України.

Серед багатьох спроб тлумачення символіки цих кольорів та порядку їх розташування, і в історичній науці, і в народі, утвердилася думка, що синій колір у верхній частині прапора – це колір чистого неба над Україною, а жовтий (золотавий) у нижній частині – це колір стиглої пшениці на безкраїх українських ланах.

Гідність прапора захищається як в самій країні, так і за її межами. Зневага до прапора розглядається як посягання на честь нації та держави; публічний глум над Державним Прапором України, а також над офіційно встановленим прапором іноземної держави є злочином. Саме тому передбачаються санкції за порушення встановленого порядку поведження з прапором.

23 серпня 2004 року на вшанування багатовікової історії українського державотворення, державної символіки незалежної України та з метою виховання поваги громадян до державних символів України Указом Президента України було встановлено відзначати щорічно, 23 серпня, День Державного Прапора України.

ВІДЗНАЧЕННЯ 160-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ІВАНА ФРАНКА

Іван Якович Франко (27 серпня 1856, с. Нагусівчичі - 28 травня 1916, Львів, Австро-Угорщина) – український письменник, поет, публіцист, перекладач, вчений, громадський і політичний діяч, доктор філософії (1893), дійсний член Наукового товариства імені Шевченка (1899), почесний доктор Харківського університету (1906). І. Я. Франко є найвизначнішим поетом пошевченківської доби, “золотим мостом” між українською і світовими “літературами”, перекладачем (перекладав з 14 мов), автором поезій, автором понад 100 оповідань та новел, 10 повістей і романів, соціально-психологічних та історичних драм і комедій, публіцистичних творів, праць з теорії літературознавства, мовознавства, етнографії, історії (понад 100 праць). Найбільшою науковою працею Франка є – томне видання “Апокрифів і легенд з українських рукописів” (1896-1910 рр.) – монументальна збірка текстів рукописного матеріалу з наукового аналізу. Зібрана письменником власна бібліотека налічувала понад 500 книжок українською та іноземними мовами. Помер 28 травня 1916 року.

Зкладами культури області заплановані і проводяться різноманітні заходи щодо відзначення 160-річчя від дня Народження та 100-річчя від дня і смерті Івана Франка. У Дніпропетровському академічному українському музично – драматичному театрі ім. Т.Г.Шевченка з 2014 року у репертуарі театру існує вистава-концерт “Я бачив дивний сон” за творами Франка.

У Дніпропетровському міському телевізійному театрі у репертуарі моно-вистава “Жінка, яка йшла поруч” за п’єсою Т.Іващенко, в якій звучить поезія І.Франка.

У Дніпропетровському академічному музично-драматичному театрі ім. Лесі Українки є літературно-музична композиція “Дзвони волі” за творами Т.Г.Шевченка, Л.Українки, І.Я.Франка.

Також, заплановано у 2016 році поставити виставу для дітей за казками І.Я.Франка “Фарбований лис” та однойменною новелою “Зойчине крило”.

Дніпропетровський академічний театр російської драми ім.М.Горького планує відкрити планує відкрити 89-й театральний сезон прем’єрною виставою за твором І.Франка “Заради сімейного вогнища”.

ОРГАНІЗОВАНИЙ ПОЧАТОК ТА СТРУКТУРА НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

Із метою втілення в життя нових освітніх реформ департаментом освіти і науки облдержадміністрації (далі – Департамент) у 2016 – 2017 навчальному році буде забезпечено функціонування 971 дошкільного навчального закладу, де виховуватимуться 114 тисяч дітей. Всіма формами дошкільної освіти в області охоплено 93,5 відсотків дітей.

У 2016 – 2017 навчальному році буде функціонувати 944 загальноосвітніх навчальних закладів, де навчатимуться понад 300 тисяч учнів. Із початку нового навчального року, у рамках модернізації мережі загальноосвітніх навчальних закладів під сучасні умови соціально-економічного розвитку територій Дніпропетровської області, розпочнуть свою діяльність 15 опорних шкіл із 33 філіями.

Шкільний автопарк Дніпропетровщини складає 390 автобусів, із яких 70 – було закуплено за останні два роки.

На проведення поточних, капітальних ремонтів будівель, споруд, приміщень у закладах освіти області, виконання енергозберігаючих заходів, у тому числі здійснення модернізації котельних господарств, оновлення застарілої матеріально-технічної бази закладів освіти у поточному році були залучені кошти обсягом більше 165 млн. грн. із різних джерел фінансування.

Різноманітні ремонтно-будівельні роботи були виконані у 625 навчальних закладах. Особлива увага приділялася заходам із енергозбереження, що в подальшому дасть можливість значної економії бюджетних коштів. Зокрема, встановлено 3897 металопластикових вікон загальною площею 16,8 тис кв. м., здійснено ремонти різного ступеню складності (ремонт покрівель, мереж теплопостачання, виконано промивку внутрішньо будинкових систем опалення). Продовжується реалізація заходів щодо проведення модернізації котелень 26 об'єктів освіти у 13 регіонах області.

СТРУКТУРА 2016 – 2017 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

Навчальний рік у загальноосвітніх навчальних закладах незалежно від підпорядкування, типів і форм власності має розпочатись 1 вересня і закінчитись не пізніше 1 липня наступного року.

Передбачено, що тривалість канікул протягом навчального року не може бути меншою 30 календарних днів без врахування днів, коли діти припиняли навчання з незалежних від них причин (карантин чи температурний режим).

Школи мають встановити тривалість навчального тижня на весь навчальний рік у межах часу, передбаченого робочим навчальним планом.

Якщо навчальний тиждень буде 5-денний, відпрацювання уроків по суботах не допускається, оскільки це призведе до перевищення тижневого гранично допустимого навантаження на учнів.

Відпрацювання по суботах не дозволяється навіть з метою надолуження навчального матеріалу чи продовження канікул та скорочення опалювального сезону.

Відповідно до Положення про державну підсумкову атестацію учнів 4, 9 та 11 класи складатимуть державну підсумкову атестацію.

Перелік предметів для державної підсумкової атестації, форму та терміни її проведення буде затверджено додатково.

У Міносвіти зазначають, що загальноосвітні навчальні заклади спільно з органами державної влади та органами місцевого самоврядування прийматимуть рішення щодо карантину, припинення чи продовження навчального процесу з поважних причин.

Кількість фактично проведених вчителями уроків може бути меншою від попередньо запланованої. В такому випадку навчальний заклад та вчителі обов'язково мають вжити заходів щодо освоєння учнями змісту кожного навчального предмета в повному обсязі за рахунок ущільнення, самостійного опрацювання, засобів дистанційного навчання.

Менша кількість проведених вчителем уроків через об'єктивні обставини не може бути причиною вирахувань із його заробітної плати.

Перший урок у 2016/2017 навчальному році, присвячений відзначенню 25-річчю Незалежності України.

Пропонується тема Першого уроку для учнів 1-4 класів: “Це наше і це твоє”.

Темою Першого уроку для учнів 5-11 класів пропонується визначити “Від проголошення Незалежності до нової України”.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДІЮЧІ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В РЕГІОНІ

Малий та середній бізнес є однією зі сфер забезпечення зайнятості населення, запобігання безробіттю та створення нових робочих місць. Станом за перше півріччя 2016 року за даними Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області загальна кількість зареєстрованих суб'єктів підприємницької діяльності складала 185479 осіб (кількість робітників, які працюють у цих суб'єктів - 363152 осіб).

Для допомоги в організації власної справи безробітним надавалась фінансова підтримка у вигляді одноразової виплати допомоги по безробіттю. Одноразову виплату допомоги по безробіттю для організації підприємницької діяльності отримали 282 безробітних на загальну суму 4873,6 тис.грн.

Через центри зайнятості в малий бізнес було залучено 282 безробітних громадянина (із них – жінок – 104, молоді – 131, інвалідів – 5) та 309 осіб отримали фахову підготовку для впровадження підприємницької діяльності.

З метою створення сприятливого середовища для формування та функціонування суб'єктів малого та середнього підприємництва, забезпечення належних умов для активізації підприємницької діяльності, поліпшення інвестиційного клімату регіону в області діє “Програма розвитку малого та середнього підприємництва у Дніпропетровській області на 2015-2016 роки”, яка затверджена рішенням Дніпропетровської обласної ради від 11.12.2014 №12724/0/1-14 (далі – Програма). Метою Програми є підтримка малого та середнього підприємництва, упровадження єдиної державної регуляторної політики у сфері підприємництва, створення сприятливого підприємницького клімату, максимальне поєднання інтересів суб'єктів господарювання, юридичних та фізичних осіб з інтересами регіону та його мешканців тощо.

В рамках Програми впродовж 2016 року була проведена низка заходів: засідання круглих столів, наради, семінари, практичні тренінги з актуальних питань ведення бізнесу, в зазначених заходах прийняли участь понад 900 осіб, які займаються підприємницькою діяльністю або планують розпочати власний бізнес. Ці заходи є основою результативною роботою влади з бізнес-активом регіону. Інформацію про всі заходи можна знайти на офіційному сайті облдержадміністрації: adm.dp.ua.

Спеціалісти департаменту економічного розвитку облдержадміністрації постійно приймають участь у телепрограмах щодо можливостей ведення бізнесу в регіоні.

В приміщенні облдержадміністрації з червня поточного року працює офіс Регіональної ради підприємців у Дніпропетровській області (пр. Поля,1, к. 308) та гаряча лінія з питань започаткування та ведення бізнесу. Метою роботи Ради є ефективна підтримка представників бізнесу, надання кваліфікованих відповідей на проблемні питання у сферах цивільного та господарського права, юридичного супроводження суб'єктів малого та середнього бізнесу, обліку та оподаткування, складання фінансової звітності, зовнішньоекономічної діяльності, організації господарської діяльності на промислових підприємствах, комерціалізації інновацій та інших сфер діяльності.

Отримати інформацію можна звернувшись на гарячу лінію за телефоном (056) 770-90-35, 742-83-42 (працює в робочі дні з 10-00 до 16-00) або на e-mail: RR.Business@dp.gov.ua.

В області також діють Програми підтримки ЄС для малого та середнього бізнесу:

“Програма Федерального міністерства економіки та енергетики з підготовки управлінських кадрів – Fit for Partnership with Germany” спрямована на організацію перепідготовки та підвищення кваліфікації молодих управлінських кадрів українських підприємств за кордоном. Програма має на меті надати можливість керівникам українських підприємств та управлінським кадрам набути міжнародний досвід, розширити свої професійні та культурні горизонти, а також налагодити безпосередні економічні контакти з німецькими фірмами. Перепідготовка проходить у Німеччині, стажування безкоштовне.

- Європейська програма підтримки малого та середнього бізнесу “COSME” спрямована на: полегшення виходу на зовнішні ринки, поліпшення умов для конкурентоспроможності, формування культури ведення бізнесу, кластери, туризм, зниження адміністративного тягаря для компаній і захист прав інтелектуальної власності для компаній, що працюють у країнах, які не є членами ЄС. В рамках цієї Програми надаються консультації та тренінги, завдяки яким українські підприємці мають змогу вийти на європейський ринок.

- European Enterprise network (EEN) - найбільша підпрограма “COSME” – європейська мережа підприємств – інформаційна мережа. На сьогодні мережа EEN включає 65 країн, серед них 28 країн ЄС, та більше 50 000 підприємств та включає в себе пошук партнерів для ведення бізнесу шляхом доступу до інтернет-бази підприємств, організації B2B Matchmaking зустрічей, інформування про можливості розвитку в даній сфері, допомогу у пошуку партнерів для спільних досліджень, консультації з написання проектів.

ПРО ПІДСУМКИ ЗБИРАННЯ РАННІХ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР УРОЖАЮ 2016 РОКУ

Виробництво валової продукції в усіх категоріях господарств області за період січень – червень 2016 року в порівнянні з відповідним періодом 2015 року складає **100,8%**.

Стан проведення комплексу збирання ранніх зернових культур урожаю 2016 року.

В області для зберігання зернових та технічних культур є **68** зернових складів ємкістю **2,5** млн. тонн., крім того в сільгоспідприємствах у власності знаходиться **1522** зерносховища загальною ємкістю **1,9** млн. тонн.

Таким чином, місткість складських приміщень для зберігання зернових та технічних культур становить **4,4** млн. тонн та задовольняє потребу області у зберіганні.

Згідно декларації на 1 серпня 2016 року в області задекларовано **1756,8 тис. тонн** зерна, в т.ч продовольчого **575,0 тис тонн**, для хлібопекарської галузі **502,4 тис тонн**, крім того задекларовано **54,2** тис. тонн. насіння соняшнику.

На збиранні ранніх сільськогосподарських культур працювало **3384** комбайни. Навантаженість на один комбайн **212 га**.

Підсумки збирання ранніх сільськогосподарських культур.

До збирання ранніх зернових культур підлягало **732,1 тис га**, в т.ч озимого ячменю **68,9 тис га**, озимої пшениці **423,5 тис га**, ярого ячменю **213,6 тис га**, гороху **11,1 тис га**.

Отримано валовий збір зерна (**2358,6 тис. тонн**) дає можливість повністю забезпечити потребу області в продовольчому зерні **535 тис. тонн** (в тому числі для хлібопекарської промисловості – **250 тис. тонн**), потребу в насінневому матеріалі – **201 тис. тонн**, забезпечити тваринництво фуражем – **1,0 млн. тонн**, повністю розрахуватися з селянами за оренду земельних і майнових паїв та по заробітній платі – **283,6 тис. тонн** і мати можливість реалізувати за межі області.

Агроформуваннями області завершено збирання ранніх зернових культур. Скошено ранніх зернових культур **732,1 тис га (100,0%)**, намолочено **2358,6 тис тонн** при середній урожайності **32,2 ц/га** (у 2015 році **31,4 ц/га**). З них озимого ячменю обмолочено **68,9 тис га (100%)**, намолочено **209,9 тис тонн** при середній урожайності **29,8 ц/га** (у 2015 році **28,9 ц/га**), озимої пшениці обмолочено **423,5 тис га**, намолочено **1541,5 тис тонн** при середній урожайності **36,4 ц/га** (у 2015 році **34,7 ц/га**).

Озимого ріпаку зібрано **76,5 тис тонн** з **28,6 тис га (100,0%)**, (у 2015 році **96,1%**), при середній урожайності **26,8 ц/га**, (у 2015 році **19,3 ц/га**.)

Найвища врожайність ранніх зернових у Новомосковському – **39,2 ц/га**; Покровському – **38,3 ц/га** та Межівському – **37,5 ц/га** районах. Найнижча у Апостолівському – **23, 6 ц/га** та Софіївському – **27 ц/га** районах.

Підготовка до посіву озимих культур під урожай 2017 року

Очікується посіяти під урожай 2017 року озимих на зерно **597,7 тис га** (на **103,8 тис га**) більше посіву минулого року, а саме:

пшениці **506,9,0 тис га (+61,0 тис га** до посіяних);

жита **2,7 тис га (+0,8 тис га** до посіяних);

ячменю **88,1 тис га (+13,7 тис га)**.

Крім того очікується посіяти озимого ріпаку **69,0 тис га (+9,0 тис. га)**

Для посіву озимих зернових необхідно засипати **130,1 тис тонн** насіння озимих культур. Засипано насіння озимих культур **93,1 тис тонн**, **71,6%** по сільгоспідприємствам **58,2 тис тонн (56,1%)**. з яких кондиційного **13,8 тис тонн**.

Агроформуваннями області розпочато роботи з підготовки ґрунту під посів озимих культур – **661,4 тис га**, підготовлено **503,9 тис га (76,2%)**.

Для проведення комплексу осінньо – польових робіт необхідно бензину **8,8 тис тонн**, дизельного палива **35,7 тис тонн**, масла **1,6 тис тонн**.

Закуплено мінеральних добрив **36,2 тис тонн**, **62,4%** до потреби.

РОЗВИТОК ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ НА ДНІПРОПЕТРОВЩИНІ

Впродовж липня поточного року у Дніпропетровській області організовано та проведено 8 обласних спортивних змагання в яких взяли участь 917 спортсменів, 346 спортсменів області взяли участь у 24 всеукраїнських та міжнародних змаганнях, а саме:

З 01 по 03 липня 2016 року у м. Кіровоград відбувся чемпіонат України серед юніорів з легкої атлетики. У впертій боротьбі протягом 3-х днів змагань, найближчий резерв збірної команди України з легкої атлетики визначали найсильніших спортсменів серед команд з 25-ти областей нашої країни. Збірна команда Дніпропетровської області завоювала почесне 2-е місце, завоювавши при цьому 15 медалей різного гатунку в особистих видах. Перемогу в командному заліку святкувала збірна Київської області. На третьому місці - команда м.Києва. Переможцями та призерами стали: Іванова Анастасія - 1 місце в метанні списа; Валітов Руслан - 1 місце в метанні диска; Максименко Юлія - 1 місце в стрибках з жердиною; Синьої Марія - 1 місце в потрійному стрибку; Ставничий Дарина - 1 місце в бігу на 400 метрів; Ставничий Дарина - 2 місце в бігу на 400 метрів з бар'єрами; Байрак Юлія - 1 місце в штовханні ядра; Байрак Юлія - 2 місце в метанні диска; Бортніков Артур - 2 місце в стрибках з жердиною; Литвиненко Костянтин - 2 місце в метанні молота; Шастун Катерина - 2 місце в семиборстві; Коваленко Станіслав - 2 місце в бігу на 200 метрів; Коваленко Станіслав - 3 місце в бігу на 100 метрів; Гаркуша Дарина - 3 місце в метанні диска; Кузнецов Євген - 3 місце в бігу на 800 метрів.

З 01 по 03 липня 2016р. у м. Стара Загора (Болгарія) відбувся чемпіонат світу 2016 з легкої атлетики серед глухих спортсменів. Дніпропетровські спортсмени зайняли призові місця: 3 місце в естафеті 4x400 м (Кочмарик Вікторія, Шаповал Юлія, Куприч Соломія) 2 місце в естафеті 4x100 м (Кочмарик Вікторія, Шаповал Юлія, Куприч Соломія). 1 місце 100 м з бар'єром Шаповал Юлія; 3 місце 400 м з бар'єром Кочмарик Вікторія; 3 місце 400 м Куприч Соломія.

З 01 по 03 липня 2016 року у м. Славутич завершився чемпіонат України серед юнаків зі стрибків на батуті. У змаганнях приймали участь близько 100 спортсменів з 8 областей країни, Дніпропетровську область представляли 8 спортсменів. Переможцями та призерами стали Дніпропетровські спортсмени: Власов Денис та Грищенко Євген – II місце у синхронних стрибках; Черноусова Карина, Завгородня Ксенія, Музичкіна Ліза, Вініченко Ванеса – II командне місце; Коссе Ігор, Філюк Денис, Грищенко Євген, Власов Денис – II командне місце; Завгородня Ксенія – III місце у індивідуальних стрибках (старша група); Музичкіна Ліза – III місце у індивідуальних стрибках (молодша група).

З 01 по 05 липня 2016 р. в м. Ковель проводився відкритий чемпіонат України з веслування на байдарках та каное серед юнаків та дівчат 2000-2001 та 2002-2003 років народження. У змаганнях прийняли участь рекордна кількість учасників, 615 спортсменів, 29 команд збірних областей України та Польщі. Переможцями та призерами стали спортсмени Дніпропетровського вищого училища фізичної культури: Маляр Євген, Бабенко Максим, Бистревський Віталій, Таран Владислав – вибороли перемогу в заїзді байдарки четвірки на дистанції 1000 м. Бабенко Максим та Бистревський Віталій стали чемпіонами на дистанції 500 м в байдарці двійці. Бронзовими призерами в байдарці двійці на дистанції 1000 м стали Бабенко Максим та Маляр Євген. Переможцем змагань в каное одиночці на дистанції 3000 м став Володимир Джалілов, він же отримав срібну медаль на дистанції 1000 м та бронзу на дистанції 500 м. Ще однією срібною медаллю поповнила скарбничку в байдарці одиночці на дистанції 1000 м Гришакова Ельвіра.

З 06 по 10 липня 2016 року у м. Біла Церква завершився чемпіонат України серед дівчат з велосипедного спорту. У змаганнях взяли участь понад 150 спортсменок з 22 областей країни, Дніпропетровську область представляли 3 спортсменки. Переможницею у груповій гонці стала Дніпропетровська спортсменка Калюга Валерія.

З 08 по 11 липня 2016 року у м. Чернівці завершився чемпіонат України зі спортивного орієнтування на дистанціях Рогейну (3 години). У змаганнях взяли участь 253 спортсмена з 27 команд країни. Переможцями та призерами стали Дніпропетровські спортсмени: Кучер Анастасія, Кравчук Юлія - 2 місце серед молоді; Гуделайтис Анна, Надрега Єлізавета - 1 місце серед юніорів; Переверзев Данило, Курочкін Дмитро - 1 місце серед юніорів.

З 09 по 10 липня 2016 року в м. Братислава (Словаччина) проходив Кубок Європи з дзюдо. У змаганнях брали участь 229 спортсменів з 28 країн не тільки Старого Світу, а й інших континентів -

позмагатися з європейцями приїхали команди з Аргентини, Австралії, Єгипту, Гамбії, острова Маврикій і Нової Зеландії. Збірну команду України представляли 18 чоловіків і 6 жінок. Призерами в складі нашої національної збірної стали два Дніпрянина: Данило Довбиш і Сергій Зверев завоювали бронзові медалі.

З 14 по 17 липня 2016 року в м. Пловдив (Болгарія) завершився чемпіонат Європи з веслування на байдарках і каное серед молоді та юніорів до 23 років. Дніпропетровський спортсмен на дистанції 500 м. в складі четвірки каное - Денис Філатов завоював бронзу.

З 14 по 17 липня 2016 року в м. Київ відбувся чемпіонат України з веслування академічного серед молоді до 23 років. У змагання взяли участь 168 учасників. Команду Дніпропетровської області представляло 32 спортсмени, всі без виключення посіли призові місця: Сребрянская Діана 1 місце в одиночці,

Собко Аліса 1 місце в одиночці серед спортсменок легкої ваги, Юрченко Богдан 2 місце одиночка, Мартыненко Богдан 3 місце одиночка, Александров Євгеній та Гордієнко Станіслав 1 місце в двійці парній, Гриб Алла та Колесник Євгенія 1 місце в двійці парній легка вага, Кравченко Олег та Деркач Артем 1 місце в двійці без стернового, Вертелецкий Георгій 1 місце в збірному екіпажі четвірки парної, Юрченко Богдан та Мартиненко Богдан 3 місце в збірній четвірки парної. Друге місце в класі четвірки без стернового посіли: Тимошенко О. Козодой С. Мироненко М. Шклярук Є., Собко А. Гриб А. Колесник Є. в четвірці парній легка вага були першими. Закінчились змагання яскравою перемогою вісімки чоловічої, в якій виступили Тимошенко О., Пивень Р., Мироненко М., Козодой С., Шклярук Є. Деркач А., Кравченко О., Александров Є.

З 14 по 18 липня 2016 року у місті Даугавпілсі (Латвія) проходили міжнародні змагання з гірського спорту. У рамках змагань пройшов чемпіонат Європи серед юнаків та дівчат U-16/U-18. Так, серед 11 команд учасниць, українські юнаки та дівчата вибороли 9 призових місць. Серед них і представники Дніпропетровщини: Михайло Лях (Царичанський район, в/к 85 кг) та Євген Павлючик (Нікопольський район, в/к 58 кг). Михайло, змагаючись у віковому цензі Ю-18, здобув дві медалі: срібло у поштовху довгим циклом та бронзу у двоборстві. Євген виступав серед спортсменів Ю-16 і виборов срібло у поштовху довгим циклом. Також наші земляки здобули 4 місце у командній естафеті.

З 16 по 17 липня 2016 У м. Гдиня (Польща) року відбувся Кубок Європи з дзюдо серед юніорок, юніорів та спортсменів не старше 21 року. У змаганнях взяли участь 26 держав, в тому числі австралійці з японцями, боролися за призи. У складі збірної України медалі завоювали дніпрянці: Артем Плієв став бронзовим призером у вазі -66 кг, Федір Панько завершив старт з медаллю такої ж проби у вазі + 100 кг.

З 16 по 22 липня 2016 року у м. Зуль (Германія) проходить чемпіонат світу по руховій мішені зі стрільби кульової. Дніпропетровська спортсменка Рибовалова Вікторія зайняла III загальнокомандне місце.

З 22 по 24 липня 2016 року у м. Кіровоград відбувся командний чемпіонат України серед молоді та дорослих з легкої атлетики. У змаганнях взяли участь понад 700 спортсменів країни, Дніпропетровську область представляли 55 спортсменів. Переможцями та призерами стали: Серед дорослих: Клочко Вікторія – I місце у метанні диску; Шамотіна Альона – I місце у метанні молоту та II – загальнокомандне місце. Серед молоді: Шамотіна Альона – I місце у метанні молоту; Демидов Богдан – III місце у стрибках з жердиною; Дьяченко Дар'я – II місце у потрійному стрибку та I – загальнокомандне місце.

Інформація з реалізації молодіжної політики

У рамках реалізації регіональної програми “Молодь Дніпропетровщини: 2012 – 2021 роки” від 03.02.2012 № 239-11/VI) проведени молодіжні заходи:

Проведено:

- 01-09.07.2016 наметовий збір походу ”Джерело”спільно з Скаутським об’єднанням “СКІФ”.
- 14.07.2016 обговорення проекту Закону України “Про молодь” з молодіжними організаціями та громадкістю;
- 04-07.08.2016 всеукраїнський семінар-тренінг для активістів громадських організацій, спрямований на підготовку організації і проведення Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри "Сокил" ("Джура"). Місце проведення заходу: Дніпропетровська обл. Нікопольський район, с.Капулівка.